

Maszek telefon?

Szinte kajánul csörög a telefon az alig pár perces csend után. Rekedtes, kétségbeesett női hang hallatszik a kagylóból:

— Jó napot kívánok!... Szerkesztőség?...

— Igen, parancsoljon, kérem!

— A segítségüket szeretném kérni egy nagyon súlyos ügyben!

— Csak tessék, mondja el bátran sorjában!

— Köszönöm... Tehát arról van szó, hogy én ezt már nem bírom tovább idegekkel! Egyszerűen zsong már a fejem! A férjem minden reggel azzal ébereszt, hogy már megint összevissza beszéltem álmomban. Mellette rá szédülök és állandóan ideges vagyok... El tudja maga ezt képzelni?

— Megérttem a panaszát, de az istenért hölgyem, inkább arról beszéljen, amiért felhívott bennünket!

— Arról beszélek én kérem. Tudja a telefon beteg vagyok.

— A telefon beteg?!

— Az, az, kérem. Tudja, amikor bemegyek a munkahelyemre, ide az egyetemre, (hadd ne áruljam el, hová), a kávé után az első dolgom, hogy felhívom a pécsi barátomat, s dumálunk egy kicsit arról-arról. Így volt ez sokáig, de az utóbbi években... egyszerűen nem tudunk beszélni egymással!

— Miért nem?

— Nemrég volt ez X. érettségi találkozáskor, a barátnőm akkor elmondta nekem, hát azért nem, mert az a két csarka, akikkel együtt dolgozik, állandóan a telefonon ülnek és pletykálnak. Munkaidőben, s ráadásul a munkahely telefonján! Ki látott már ilyet!

— S ön ezért ideges?

— Ah... ez csak a kezdet, kérem. De Győrbe, Pestre, Fehérvárra, Debrecenbe sem tudok telefonozni...
Katt...
— szalay —

— Olyan fontos beosztásban tetszik dolgozni, hogy minden nap ennyi helyet kell felhívnia?

— Dehogyan. Ott laknak, kérem a rokonaim. Tudja, nagy a mi családunk, s úgy tartani kell a kapcsolatot... Am, hogy el ne felejtsem: szóval újabban már velük sem tudok beszélgetni. Vagy folyton foglaltat jelez a kék szelékük, vagy áthallatszik a vonal. Így aztán már azt is tudom, hogy a Mari néni unokája Békecsabán éppen a börtönben ül... a Laci bácsi felesége felakasztotta magát, de ollóval levágták... a Kiss elvtárs neje idegösszeroppanással került nemrég a kórházba, mert a kedves ura állandóan megcsalja a húgával... és még sorolhatnám az eseteket, sztorikat.

— Ne haragudjon, de még mindig nem értem, mire ez a nagy felindultság. Ilyesmivel bárkivel előfordulhat.

— Várjon csak, most jön a java! A főnököm egyszer megkért, hogy intézzem el telefonon egy egri hölgyismerőssel a titkos kirándulásukat. Még azt is mondta, hogy ez közérdek.

— És?

— Mondanom sem kell, nem sikerült beszélnem a kicsikével. Szerintem állandóan pletykál. Erre a főnököm leszidott, hogy persze, mert mindig csak a saját magánügyeimben telefonálok. Ezt merre mondani nekem! Pont ő, aki órákat cseveg valamit haverjával hétfőnként arról az ostoba játékról — a futballról. Meg is mondtam neki a magamét, erre eltiltott a telefonálástól, s felszólított, hogy fizess meg a számlákat. Tessék mondani, most mit csináljak?

— Talán vegyen otthonra egy készüléket...

— Hová gondol, kérem! Van nekünk telefonunk. A férjem, tudja, felelős beosztásban dolgozik, és...
Katt...
— szalay —

Beszédművelő főiskolás

Az idén október 26-án tartották meg Egerben az Országos Gárdonyi Géza prózamondó versenyt. A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolát Tóth Veronika másodéves magyar—ének szakos hallgató képviselte. Első lett. A múlttól, a felkészülésről és a versenyről kérdeztem.

— Kalocsán végeztem a gimnáziumot. Harmadikos koromban eljutottam Győrbe, a Kazinczy szép magyar beszéd országos döntőjébe.

— Eredmény?

— Itt nem sikerült...

— Nem kellett sokat várnod, idén áprilisban az országos versenyen, Budapesten átvetted a Kazinczy-érmeket. De most Egerről beszélj, kérlek!

— Az Egri Gárdonyi Géza Társaság szervezi és rendezi immár évről évre a felsőoktatási intézmények tanárszakos hallgatói számára a versengést, iskolánként egy-egy indulóval.

— Nem kevés ez?

— Nem, de jó lenne, ha iskolánként selejtezőket tartanának, így nagyobb biztonsággal lehetne a legmegfelelőbb embereket kiválasztani.

— Neked a felkészülésben nagy segítséget adott a magyar nyelvészeti tanszék.

— Valóban, rengeteget segítettek. Már a szöveg kiválasztásával elkezdődött a közös munka.

— Úgy tudom, Papp Istvánné tanárnő veled utazott, kísérlőként. A tizenöt versenyző közül hányat kísérték még?

— Azt hiszem senkit.

— Mit jelent a kíséret egy ilyen verseny szempontjából?

— Rengeteget jelent, ha valaki ott ül azok közül, akik felkészítették az embert, egy-két szóval, mondattal fel tudja oldani az esetleges nyomott hangulatot, biztatást, biztóságot ad.

— Milyen szövegekkel indultál?

— Csak Gárdonyitól lehetett választani, ezért választásom az író A hóhegy című novellájára esett. Ebből mondtam részleteket. A tartalékszöveg: a Szüleim gyémántja voltam volt.

— A verseny jellege?

— Először a szabadon választott szöveget mondtuk el, majd a kötelezőt. Ezután a zsűri „szlektált”. Nagyon nehéz szöveget kaptunk (részleteket az Egri csillagokból) és rövid felkészülési időt (5 perc). Sokan itt buktak el.

A kíséret tanárnőtől, Papp Istvánnétól azt kérdeztem, mi az oka annak, hogy főiskolánk hallgatói évek óta az elmezőnyt alkotják a beszédművelés országos versenyen?

— Nálunk hagyomány van annak, hogy foglalkozunk a hallgatókkal, nemcsak a versenyek előtt, hanem év közben is, folyamatosan.

Sokat gyakorolunk, ismeretlen szövegeket olvastatunk velük, ezeket magnóra vesszük, majd együtt elemazzük a felvételeket. Eddigi munkánk eredményességét bizonyítják az évről évre elért sikerek.

GYURICZA PÉTER

Raboljuk egymás idejét...

Orgona-artium

Dr. Gergely Ferenc zenetudós orgonaművésszel beszélgettünk:

— Hogyan látja Tanár Úr az egyetemi és főiskolai ifjúság általános műveltségének, ezen belül zenei ismereteinek helyzetét?

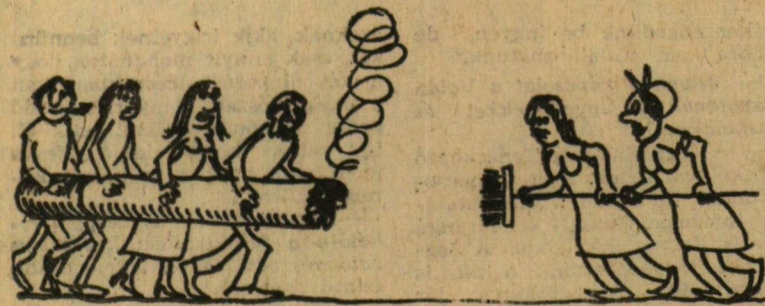
— Igen örvendetes dolognak tartom, hogy a zenei műveltség ma már mindenütt része az általános műveltségnek. A jövő tanárok, egyetemisták és főiskolások sokoldalú képzéséhez ez nélkülözhetetlen is. Szegeden e téren különösen jelentős eredményeket ért el, elsősorban Gruber László tanár úr igen lelkes és áldozatkész munkájának köszönhetően. A színvonalas programok iránt természetesen nagy az érdeklődés. Így nyílik lehetőség az egyéniség gazdagítására. A továbblépés lehetősége talán a kisebb csoportok számára tartott, erősen illusztrált előadásokban van, ahol az egyes korszakok mélyebb és elméletibb áttekintésére is lehetőség nyílna.

— Tudunk arról, hogy Tanár Úr több orgonista-nemzedéket nevelt, volt tanítványai közül is sokan jártak nálunk. Vajon miért van az, hogy az orgonaművészek ismét ilyen népszerűk az előadók, mind a zenehallgató fiatalok körében?

— Az orgonaművészet rendkívül elvont tematikájú. Leszámítva a programszerű megvalósításokat, mint például a korál, rengeteg olyan szabad zenei forma alakítására van lehetőség, amely gondolkodásra serkent és működteti a fantáziát. Ezek a tulajdonságai teszik ezt a zenét ilyen vonzóvá a fiatalok számára. A fiatal művészek nagy része más hangszer mellett tanulja, hiszen az országban kevés igazán jó orgona van, — a Dómé is restaurálásra szorulna már — így a koncertezés lehetőség kicsi. Legtöbb növendékem mégis, pusztán idealizmusból szívesen vállalja ezt a nehéz hangszeri. Az első budapesti nemzetközi orgonaversenyen 9 magyar fiatal is indult, közülük ketten díjat nyertek. Ez mindenképpen azt bizonyítja, hogy a hangszernek van jövője. A Dómban rendezett idei Collegium Artium sikere is azt bizonyítja, hogy ezek a sorozatok népszerűek és fontosak mindenki számára.

— Köszönöm a beszélgetést és bizom benne, hogy még sokszor gyönyörködhetünk játékában itt Szegeden.

— y — i

Egyenlőtlen küzdelem...

Bunkóság

Hatalmas kupacokban áll a szemét, magassága eléri az ülőkeik szintjét: nagyobb zsíros papírdarabok, átnedvesedett szalvéták itt is, ott is, szanaszét szórva ruháit, jegyeket, sörfoltokat a padlón, félbetört üvegek, poharak, no és természetesen megannyi félig vagy végig szívott cigarettacsutka. A hajdani csikkgyűjtők igazi paradicsoma lehetne. Az időpont: szombat, kora délelőtt; a színhely: a JATE-klub. A takarító személyzet háromórás kemény munkával tud csak rendet teremteni. Valódi csatatér — minden disco, vagy más táncos rendezvény után.

Úgy tűnik azonban, hogy ez az idegpihentető kikapcsolódás sokaknál együtt jár a kulturált magatartás otthonhagyásával. Többször szó volt már róla: ne hamuzzunk a földre, ne szórjuk szét a csikketeket, a hulladékokat a klubban, ne csapdossuk a padlóra a kiürített palackokat. A rendezők kérték már ezt finoman, szép szóval és próbálták szigorúbb rendelkezésekkel elejét venni a rendetlenségnek. Mind-éddig hiába!

Az egyetemista köznyelvben azokat, akiknek hiába magyaráznak, akiknek nem használ a szép szó — „a bunkó” kifejezéssel illetik.

Ez jelen esetben is pontosan így igaz!

(—lay)

Elismerés

A Pedagógusok Szakszervezete Központi Vezetősége Elnöksége a szakszervezeti mozgalomban végzett áldozatkész munkájáért elismerését és köszönetét fejezte ki a JATE oktatóinak és dolgozóinak. Az erről szóló okleveleket november 5-én délelőtt dr. Veres József, az egyetem szakszervezeti tanácsának elnöke adta át dr. Bernáth Gábor egyetemi tanárnak, dr. Szádeczky Kardos Samu egyetemi tanárnak, dr. Bérczi Imre docensnek, dr. Gulyás Sándor docensnek, dr. Várkonyi Zoltán docensnek, dr. Anderle Ádámné dr. Sajti Enikő adjunktusnak, dr. Tóvisfalvi Bálint nyelvtanárnak, Kiss Vera könyvtáros-előadónak, Udvardi Ferencné gyakorló iskolai tanárnak és Arday Imre technikuskának.

Az egyetem szakszervezeti tanácsa a mozgalomban kiemelkedő munkát végző aktivisták közül negyvenet jutalomban részesített.

Finn vendégek

Október 23—30. között a Turku Egyetem Diákszövetségének kéttagú delegációja — Risto Ruuhonen alelnök, külügyminiszter, valamint Marku Mäki-ialo főtitkár — látogatást tett a JATE KISZ-bizottságán. A tárgyalások során megbeszéltek az együttműködés kiszélesítésének és új munkafarmak bevezetésének lehetőségeit.

A delegációt fogadta Nováké Halász Anna, a KISZ városi bizottságának első titkára, aki hangsúlyozta, hogy a két egyetem ifjúsági szervezetei közötti jó kapcsolat szerves része és példaként szolgál a két város ifjúsági közötti együttműködésnek.

A delegációt találkoztott dr. Krajko Gyulával, a JATE tudományos rektorhelyettesével. A két egyetem együttműködésének lehetőségein kívül szó esett a finn ifjúsági mozgalom aktuális kérdéseiről is.

Szakszervezeti ülés

A Pedagógusok Szakszervezete József Attila Tudományegyetemi Szakszervezeti Bizottsága november 3-án a társadalmi szövegek székházának tanácstermében ülést tartott. A dr. Veres József elnök vezette ülésen tárgyalásra került a JATE szakszervezeti szerveinek kulturális nevelőmunkája dr. Nacsádi József előterjesztése alapján, megvitatták a szakszervezeti bizottság 1979. évi költségvetés tervezetét dr. Váray István előterjesztésében.

Az ülés résztvevői Nyerges Jánosnének a beszámolója alapján értékelték a diákokthozok alapszervezetének munkáját, továbbá véleményezték a jövő évi kiegészítő javaslatokat.

Hevér Lászlóné tájékoztatást adott a szakszervezeti tömegpolitikai oktatás és tanévi beindításáról, bejelentve többek között, hogy a Társadalmunk kérdései című témakörben 11 tanfolyam kezdődött 248 résztvevővel, a világgazdasági időszerű kérdéseiről pedig 8 tanfolyam 139 hallgatója tájékozódik.

A tudományegyetemi szakszervezeti bizottság ülése bejelentéssel, indítványokkal zárult: az elhangzottakról a szakszervezeti fórumokon részletesen tájékoztatni fogják a tagságot.

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP Bizottságainak lapja
Felelős szerkesztő:

DR. SZABÓ MAGDOLNA
Szerkesztőség: 6720 Szeged Dugonics tér 12. Telefon: 12-119
Megjelenik havonta kétszer Ára: 1 forint. Előfizetési díj egy évre 17 forint.
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai. Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat, Szeged, Tanácsköztársaság útja 10 sz. 6740
Telefon: 12-633. Telex: 82-282.
Felelős kiadó: Kovács László igazgató Szegedi Nyomda Szeged, Bajcsy-Zsilinszky u. 28 sz. 6720. 1978. XI. 10. — 5004
Felelős vezető: Dobó József igazgató